

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 422/2021
30.08.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Тајјане Матковић Стефановић и Тајјане Миљуш, чланова већа, у парници по тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Милан Кубат, адвокат у ..., против тужене Агроиндустријско комерцијална банка АИК БАНКА АД Београд, ради утврђења и исплате стеченог без основа, вредност предмета спора 1.821,59 динара, решавајући сукоб надлежности између Трећег основног суда у Београду и Основног суда у Нишу, у седници већа одржаној дана 30.08.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету месно је надлежан Трећи основни суд у Београду.

Образложење

Решењем 14. П 36842/20 од 11.01.2021. године Трећи основни суд у Београду се огласио месно ненадлежним за поступање у предмету и по правоснажности решења списе предмета је уступио Основном суду у Нишу, као стварно и месно надлежном суду.

Основни суд у Нишу није прихватио своју надлежност за поступање у предмету, па је списе предмета уз допис 16. П 7819/21 од 15.07.2021. године доставио Врховном касационом суду, ради решавања насталог сукоба месне надлежности, указујући да се у конкретном случају ради о тужби ради утврђења ништавости појединих одредби уговора о кредиту и исплате стеченог без основа, да није реч о поступку за који је прописана искључива месна надлежности, те како тужени није изјавио приговор месне ненадлежности Трећег основног суда у Београду, то по налажењу Основног суда у Нишу није било места да се Трећи основни суд у Београду по службеној дужности огласи месно ненадлежним за поступање.

Решавајући настали негативни сукоб надлежности на основу члана 22. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 18/20), Врховни касациони суд налази да је за поступање у овој правној ствари месно надлежан Трећи основни суд у Београду.

Наиме, суд се по службеној дужности може огласити месно ненадлежним само ако постоји искључива месна надлежност неког другог суда, а ако за спор није искључиво месно надлежан неки други суд, решење о месној ненадлежности суд може донети само поводом приговора туженог у одговору на тужбу, а ако се тужба не доставља на одговор, по приговору туженог истакнутог најкасније на припремном рочишту, односно на првом рочишту за главну расправу ако припремно рочиште није

одржано, и то до упуштања туженог у расправљање о главној ствари (члан 19. став 1. 3. и 4. ЗПП).

У конкретном случају се ради о захтеву за утврђење ништавости одредбе уговора о кредиту и исплате стеченог без основа, односно не ради се о поступку за који је предвиђена искључива месна надлежност суда у смислу члана 19. Закона о парничном поступку. Приговор месне ненадлежности у парничном поступку представља правно средство туженог. Како тужени није истакао приговор месне ненадлежности, то се Трећи основни суд у Београду није могао без истог огласити ненадлежним за поступање у предмету, нити предмет доставити Основном суду у Нишу као надлежном за поступање.

Са изложеног, Врховни касациони суд је донео одлуку као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранко Станић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић